

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimet.

INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Duka, Heinrich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppelt,
Nachfolger; Anton Oppelk. J.
Danneberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.

Prețul inserțiilor: o serie
garond pe o colônă 6 or. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVII

„Gazeta“ iese în mâ-care di.
Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șese
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din întră și din afară
și la dd. colector.

Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiunea, piața mare,
Tergulul Inului Nr. 98 etagiul
I.: pe un an 10 fl., pe șese
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună esemplară 5 or. v. a.
săci 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 248.

Brașov, Sâmbătă, 12 (24) Noemvre

1894.

Speranțe fără temelie.

Brașov, 11 Noemvre v.

În urma scirei, ce au adus o foile noastre, că se pregătesce o adunare a alegătorilor români în Sibiu, diarul guvernamental „Kolozsvar“ dela 22 l. c. accentuează cu un fel de satisfacțiune, că acuma nu mai e comitetul central, care conchiamă adunarea, ci inițiativa convocării au luat-o mai mulți fruntași români.

Foia din Clușiu vede în această o confirmare a situațiunii create de către guvern de-o parte prin ordinul ministerial, care a disolvat comitetul, de altă parte prin faptul, că cea mai mare parte dintre membrii comitetului sunt închiși în urma sentinței aduse în procesul Memorandului.

Diarul guvernamental își face apoi deducțiunile sale, luându în apărare, se înțelege, ordinul ministrului și susținându de altă parte, că scopul ministrului n'au putut fi se despoe pe alegătorii români de dreptul de a da espreșiune convingerilor lor politice și de astărui pentru validitatea acestora, între marginele legilor și pe lângă respectarea ordinei legale.

Ordinul cassator al ministrului, dice amintitul diaru, n'a privit pe cetățenii statului, cari sunt chemați, ba așa dicându chiar datori a'și esercita drepturile politice, ci a privit pe cei ce umblându pe cărări ilegale ar fi atacat ordinea publică, pe „agitatorii periculoși“ urmăriți de legea penală.

Pornindu de aici, foia clușiană da espreșiune speranței, că adunarea alegătorilor români, ce se va conchiama în Sibiu, desbătându ordinul de disolvare al ministrului de interne, prin care s'a curmat activitatea de până acuma a partidei, va lua în considerare „adevăratele“

lui motive, cel puțin „întră cât-va“ și cel puțin „în tăcere“ și că va afla mijloce, ca „cestiunea română“ atât de mult înveninată să fiă adusă în văgașe de luptă mai pacinică.

Satisfacțiunea, ce răsufă din espuerile diarului guvernamental — se pôte ceti printre șire — culminează în credința, că i-a succesu guvernului prin măsurile sale de a sparge totă organizațiunea partidei noastre naționale, că nu se mai intrunesc conferența partidului, ci alegătorii conchiamați de „mai mulți fruntași.“

Datori suntem a atrage atențiunea cetitorilor noștri asupra acestui punct de mare gravitate actuală pentru noi și pentru existența partidei noastre naționale.

Pôte să se afe mulți între noi, cari se fiă seduși a crede, că într'adevăr prin măsurile din urmă s'a dat lovitura de mörte organizației partidului nostru.

Aceștia sunt într'o periculoasă rătăcire.

Chiar și numai a presupune, că ordinul ilegal al ministrului de interne dela 20 Iunie a. c. a putut aduce cu sine discompunerea organizației noastre de partid, ar însemna a ne da învinși înainte de a fi încercat măcar să ridicăm o mână, ori un picior spre a ne apăra dreptul nostru.

Acest drept, de a esista ca partid politic românesc între marginele legilor, este neîndoios și clar ca lumina sórelui, ceea ce în fond recunoște însăși foia guvernului.

Și decă avem acest drept, e invederat, că în puterea lui ne-am organizat, în puterea lui ne-am ales comitetele și bărbații de încredere, cari ne-au reprezentat la toate conferențele naționale dela 1881 încóce și prin graiul căror s'a pronunțat partidul nostru național la toate ocașiunile.

Așa s'a compus organismul partidului nostru, așa este compus și organismul celorlalte partide neromâne din totă țera și altfelu nici că se putea și nici că se pôte.

Ce se întâmplă însă?

Câte-va săptămâni după procesul Memorandului vine ministrul de interne c'un ordin fulminant și declară partidul nostru de reuniune politică. susținându, că în calitatea această de reuniune, trebuie să aibă statute aprobate de guvern, și fiind-că nu le are, pretinde, că esistența și activitatea partidului național român n'are basă legală.

Ministrul se folosese dér de un pretext cu totul nebasat, nejustificat în teoriă ca și în praxă, — căci alte sunt partidele politice și alte reuniunile politice — și disolvă comitetul nostru național, sistându activitatea lui.

De procesul Memorandului nici amintire nu s'a făcut în acest ordin și nici că s'a putut face, deși foia clușiană călăresce tot pe el, deorece este evident, că prin condamnarea câtorva membri ai comitetului nu s'au putut altera drepturile constituționale ale cetățenilor, cari compun partidul și apoi n'au fost condamnați toți, ér unii nici n'au fost trași în cercetare.

S'a ivit însă în urma acelu ordin ministerial necesitatea ca să se remonstreze din partea comitetului și a partidului, să se conchiame bărbații de încredere ai partidului în conferență și să li-se împărtășescă ordinul, ca să se pronunțe asupra lui.

În împrejurările estraordinare și grele, în cari s'afă p'atunci comitetul partidei noastre, acest pas nu s'a făcut și a rămas prin urmare ca să se clarifice acuma pozițiunea partidului nostru față cu măsura ilegală a guvernului.

În scopul acestei clarificări, mai mulți fruntași români s'au ho-

tărît a convoca o adunare a alegătorilor români la Sibiu.

Prin această n'are să se altereze întră nimic organizația partidului nostru care esistă și trebuie să esiste căci este o neapărată condițiune de viață a partidului însuși.

Prin urmare speranțele, ce și le fac „întră câtva și în tăcere“, cei dela „Kolozsvar“, că acuma se va disolva organismul partidei noastre și că corabia ei va rătăci în viitor fără compas pe marea fluctuațiunilor electorale, sunt fără temelie.

Este clar și evident, că oricare ar fi rezultatul consultărilor adunării alegătorilor din Sibiu, ultimul cuvânt, în cestiunile de esistență ale partidului nostru național, îl pôte ave și îl va ave numai conferența bărbaților de încredere aleși de totalitatea alegătorilor noștri.

Situația în Ungaria.

— Cestiunea-Kossuth. Politică bisericescă —

Acțiunile guvernului unguresc stau rău. Cestiunea-Kossuth a pus în flacări întră țera pasiunile politice iau proporțiuni totu mai îngrijtore pentru cabinetul-Wekerle, ér la acesta se mai adauge marea întrebare a sancționării reformelor bisericesci politice, care întârziă cu fiă-care di ce trece.

Cât de slab se simte guvernul dovedese lămurit răspunsul, ce l'au dat miniștri Hieronymi și Szilágyi la interpe-lația lui Busbach în afacerea scandalului dela Dobrițin. O foia ungerescă din Peșta asigură, că între Busbach și miniștri s'a stabilit o înțelegere, și altfel se hotărise la început lămuririle, ce avea să le dea guvernul parlamentului. Dér sórtea a voit altfel. Furtuna, ce a provocat o în dietă pășirea energică a lui Busbach contra cultului-Kossuth, a schimbat situația și miniștri Hieronymi și Szilágyi au vedut, că nu mai e de glumă cu kossuthiștii. Guver-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

Locotenentul îndrășnețu.

Humoresc, de O. Metterhausen.

(4) (Urmare.)

Inocenta manieră și feliul în care tinêrul oficer sciea să și predea cutezatele sale glume, erau departe de-a causă vătămări. Dispoziția lui veselă din contră părea a distra deosebit de mult pe ambii ascultători, și domnul proprietar o dovedi acesta din parte-i, rugându-l să-i însoțescă, ceea ce, de sine înțeles, el primi cu plăcere. Ei se retraseră într'o grădină publică, ce se afla pe șermul, care se înalța în formă de terasă, și acolo își petreceau în mod foarte vial.

— „Spune-mi totuși, domnule locotenent“, întrebă tinera damă în decursul conversației, „d-ta nici nu ai ajuns până în capetă cu mărturisirea d-tale, séu mai bine dișu, nici la începutul ei. Este clar, că ne mai dătoresc espicarea cauzei acelei ticălosu areșt de odaie.“

— „Domnișóra mea, dispenséză-mă.“

— „Nu, nu, nimic nu se pôte ierta. Altcum eu am și audit așa o păsărică cântându în Ixenstein, unde am petrecut o di la o mătușă a mea. Așa déră, afară numai cu ea.“

— „Decă-mi porunciți, hotărît, că nu pot recompenza cu ingratitudine ajutorul, ce mi-ai prestat. Altcum însă istoria este grozav de inocentă. Aprópe ca totdeuna, așa și de rëndul acesta, simțul meu estetic de delicat mi-a jucat o festă. Vedeți numai: înființeză reuniunea de infrumșetări a orașului Ixenstein o fântână artescă în piața, pentru ale cărei spese în érna trecut s'a colectat, s'a dansat, s'au dat prelegeri publice, și scie Dumneșeu ce încă. Se înțelege, că e un lucru, esecutat după frumosul, vechiul model adus, cu o jumătate de duzină de isvóre și nimfe, cari se înalță în toate direcțiunile posibile și imposibile. Eu, natural, că compăttimeam pe bietele nimfe. Cumpărăi déră dela un neguțator de vechituri o toaletă dintre cele cari damele din Ixenstein le-au aruncat după espirarea sezonului de bal, și într'o noapte de Maiu cu mi-

resme de flori de teiu, jocu pe cameriera în societate. Nenorocirea voiesce, că vigi-lul de noapte, din întâmplare, nu dorme, și când eu tocmă puneam nimfei de deasupra boneta dómnei primărese, el mă prinde.

Ștregarul, nu era accesibil nici recomandațiilor, nici artei de a-l îndupleca; mă denunță la regiment, și fiind-că domnul colonel resonă, că acuma mi-ar fi plină măsura — densusul are obiceiul neplăcut de a pune toate blăstămă-țiile întâmplare în Ixenstein pe răvașul meu — astfel libertatea mea fú dată jertfa pentru cinc di ce cetățenilor, cari strigau după răsburare.“

Ambii ascultători rideau din inimă, și de Jäger voia tocmă să și umeșcă gâtul, care se uscă în decursul vorbirei lungi, când de-odată-i băt la ochiul drept ceva albastru deschis. Urmându direcția acestei impresiuni, respirul i-se opri la moment și nemișcat își pironi el privirea spre șoseaua, care era departe o sută de pași. „Pentru Dumneșeu!“ esclamă el cu voce de jumătate, „uitați-vé colo — colonelul meu.“

Tată și fiică, urmară privirii ochilor lui. Într'adevăr! Acela, care sta rășimat în trăsura, ce-o duceau doi cai ageri, cu privire posomorită, nu era altul decât colonelul. Și în același moment își întorse acesta capul, privi într'o parte și un suris drăcesc se strecoră pe fața lui la vederea locotenentului.

Ca electrisat sări de Jäger în sus, când trăsura trecuse; alergă la pörta grădinei și privi în urma ei. „Nici o îndoială“, strigă el apoi repede întorcându-se, „A luat drumul spre Ixenstein. Eu sunt un om pierdut, decă nu sosesc înaintea lui acolo. Căci nu mai pôte fi îndoială, că el, avendu suspțiune, și-a luat o cabrioletă și voiesce să mă caute în locuința mea.“

— „Al dracului“, strigă proprietarul. „Acăsta este o poziția fatală pentru d-ta. N'ăși voi să fiu în pielea d-tale. Ce creți, că e de făcut acuma?“

— „Ei, decă așa ave o presimțire măcar“, răspuse locotenentul cu despe-rare sinceră. „Ca să pleci în urma lui, nu se pôte. Căci și decă 'mi găsescu în cino,

nulă trebuia să-și păstreze încă ceva din popularitatea sdruncinată, și a stat înaintea dietei c'un răspuns, care nu poate decât să stîrnescă risu și compătimire.

La acesta se mai adaugă întarzierea sancționării reformelor bisericești din partea monarhului. Se asigură, că guvernul aștepta deja pe Miercuri să sosescă dela Viena sancționarea. Acesta însă nu a sosit, împrejurare, care a deprimat grozav pe guvernamentalii.

Referitor la acesta „Pol. Corr.“, care stă în legătură cu cercurile guvernamentale din Budapesta dice, că *situația continuă a rămâne turbure și penibilă*, până când nu va urma sancționarea, și „pășirea lui Franciscu Kossuth a provocat pretutindeni nemulțumire și indignațiune“.

Pressa din Viena încă se ocupă mult cu stările din Ungaria. După „*Neue Freie Presse*“ situația din Ungaria devine din zi în zi mai critică. Estremiștii din dreapta și stînga se unesc pentru a submina sistemul politic de ađi. Guvernul Wekele, dice numita fîiă, are o sîrte tragică, și *poate că elu este cel din urmă reprezentant al unui sistem, după care urmază necunoscutul*

„*Fremdenblatt*“ dice, că ar fi de dorit să se păsescă hotărît față de toți aceia, cari tind la destrămarea pactului, și cari prin agitațiune păgubitoare complică raporturile și așa destul de încordate.

„*Neues Wiener Tagblatt*“ se ocupă într'un lung articol cu călătoriile lui Kossuth și cu scandalul dela Dobrițină. Articolul intitulat „*Cuvînt de avertisare Ungariei*“ dă expresiune speranței, că guvernul și partida liberală voru avé hotărîrea de-a face odată sfîrșit rolului politic al lui Kossuth, care periclităză instituțiile liberale ale țării.

„*Wiener Tagblatt*“ dice, că împrejurarea, că până acum nu s'a sancționat proiectul despre căsătoria civilă, se esplică așa, că *cabinetul-Wekerle și-a pierdut încrederea la curte. Dacă cabinetul-Wekerle cade, de-ore-ce Coróna nu sancționează reformele bisericești, atunci partida independentă va afla de sosită timpul, când să rupă Ungaria din legăturile de ađi ale monarhiei comune.*

Tonul diarelor vieneze e foarte serios și plin de îngrijiri pentru viitor. Dér cine e de vină, că lucrurile au ajuns până aici, decât nu politica de vecinice concesiuni și plecaciuni a Vienei față de Maghiari, cari au încălecatu calul politic și-lu mână acum cu turbare înainte, împuscându chiar și în persóna monarhului.

Crisa din Austria.

Nici dincolo de Leitha nu merg lucrurile mai stralucit, decât în Ungaria. Proiectele reformei legii electorale a

minute o altă trăsura, totuși nu pot trece pe lângă elu, fără a fi văduțu, căci este un singur drum numai, care conduce la Ixenstein. Dér étă o idee minunată: acest drum face, din cauza livejilor este, tinea, un mare ocol. Dacă fugu déră de alungul fluviului, imi scurtez calea cu a treia parte. Trebuie să mă încred în iutele picioarele mele. Domnilor, pe câtu'mi este de greu să abdicu de plăcerea societății d-vóstre aici, pe atât datorința imi impune să vă păsesc. D-vóstru trebuie să mă scușu. Nu mai pot pierde nici o secundă“.

Elu se închină, plecându cu grabă.

— „Multu noroc la drum!“ îi strigă tînăra fată, când elu pășea pe pörtă afară. Ea ridicase paharul și se uita cu privire scânteiată în urma lui.

Jäger se mai întorse încă-odată inapoi la salutarea amabilă. „Mulțumesc“, strigă elu cu voce caldă. „O, decât amabilă-ți dorința mi-ar aduce succes.“

(Va urma).

ațiatu și în Austria pasiunile politice ale diferitelor cluburi parlamentate.

Soim, că prim-ministrul austriac a început tratative cu șefii diferitelor partide, pentru a-i succede să ducă la bun sfîrșit reforma electorală. Multu timp nu i-a succesu acesta. De-odată însă a urmat o întorsătură surprindătoare. După cum se vestese din Viena, atât clubul Germanilor liberali, cât și o parte a deputaților poloni, lucră cu puteri unite pentru realizarea intențiunilor guvernului și în contra proiectului de reformă electorală, prezentat dietei de clubul-Hohenwart.

La intențiile guvernului s'au alăturat și o parte a deputaților cehi, cari și-au exprimat dorința, ca să se înființeze o nouă curie electorală, în care pe lângă clasa industriașilor muncitori să li-se dea dreptu electoral și altora, cari până acuma n'au avut acestu dreptu.

O telegramă mai nouă din Viena, aduce șocul, că nu numai în clubul polonesilor, ci și în cel al stînzei germane unite, se pregătesc o ruptură.

Ministrul-președinte Windischgraetz amenință, că-și va da dimisia, decât până la Crăciun nu se vor uni partidele asupra modalităților reformei electorale propusă de guvern.

Unu daru alu regelui Carolu.

„Monitorul oficial“ din Bucuresci publică următoarea scrisore adresată de M. S. Regele Carolu către d-lu Lascaru Catargiu, președintele consiliului de miniștri:

Scumpul meu președinte alu Consiliului!

Mărta și călduroasă manifestare, ce țera întrégă a făcutu Reginei și mie cu privilegiu a 25-a aniversări a căsătoriei noastre, ni-a umplut inima de o nemărginită bucurie.

La mișcătorea demonstrații, ce amu întâmpinat, nu putem răspunde de câtu cu aceeași iubire și cu adencă recunoscință. Această recunoscință este cu atât mai viuă, cu câtu suntem convinși, că simțirile poporului român își au izvorul în temeinica legătură, ce s'a stabilit între Țeră și Dinastia sa.

În aceste momente de fericire și de veselie nu ne putem opri de a îndrepta gândurile noastre către muncitorii rurali, iubii noștri săteni, cari în anii de secetă sunt câte-odată lipsiți de mijloce de traiu.

În scopul de a le ușura greutățile unor asemenea timpuri și în amintirea nunței noastre de argint, dorescu a-se întemeia unu așezământ, încungiuratu de toate garanțiile trebuincioase spre a puté primi și administra donațiunile și legatele, ce 'i se voru face, cu menirea de mai susu.

Ca o dovadă de părintesca noastră grijă, dăruiescu și punu de îndată la dispoziția Domniei Tale suma de lei noi două sute mii, în rentă română 5%, ca întâiul fond pentru înființarea acestei case de ajutoru.

Am încrederea, că spiritul milost alu Românului va face ca acestu fond să sporască în scurtu timp și să producă din ce în ce mai multu rólede, ce Regina și Eu le așteptăm; asemenea sunt încredințat, că dorința, ce o exprimăm aci va găsi unu răsnetu în inima tuturor și că guvernul meu o va duce la îndeplinire cu aceeași simpatie, de care suntem și noi însuflețiți.

Cu această ocași te rog, scumpul meu președinte alu consiliului, să fi interpretul sentimentelor noastre de sufletescă mulțumire pentru dragostea și credința, ce ni-s'au arătat în aceste zile de neperitoare amintire, arătându tuturor acelora cari, din toate unghiurile țerei, au împărșit bucuria noastră, că recunoscința, ce le păstrăm, nu este mai prejosă de câtu dragostea și credința lor.

Primescu, scumpul meu președinte alu consiliului, încredințarea sentimentelor de înaltă stimă, ce 'ți păstrezu.

Castelul Peleş, în 6 Noemvre 1894.

Carol.

Scandalul din Dobrițină și dieta.

Amu amintitu eri, că în ședința dela 21 l. c. a dietei, deputatul Petru Busbach a adresat miniștrilor de interne și de justiție o interpelație în afacerea scandalului dela Dobrițină.

Busbach dise între altele, că la sfîrșitul lui Octomvre a venit în Ungaria unu cetățen italianu, care dice, că e fiul lui Ludovicu Kossuth. Elu umblă prin orașele țării și ține într'una vorbiri, în cari séu se ascunde naivitate, séu ceva, ce nu se basază pe recunoscerea statului legal și a puterii organizate a țării. (Mare sgomotu în stînga extremă). Elu se numesce „fratele națiunei“, deși într'unu stat legal, lângă națiune stă Coróna, care împărțesce puterea statului; dér nu unu individ, séu mai bine dîșt unu om, care nici nu stă în legăturile Ungariei, pôte să se pună într'unu rang cu națiunea. (Sgomotu uriaș în stînga extremă.) Acesta pôte să devină periculosu. A sosit epidemia-Kossuth și la Dobrițină, unde s'au repetat frazele accentuate de atâtea-ori, că a venit (Kossuth) să grijescă de sémîntă, să incolțescă și înflorască (Eljen, eljen! în stînga extremă). Și eu dîc „eljen“, celui ce pörtă în inimă această sémîntă. Dér în Dobrițină s'a întâmplat unu scandalu, care nu s'ar puté întâmpla în nici unu oraș din Ungaria. Gloria scandalului e gloria Dobriținului. S'a toastat pentru regele, și în prezența lui Kossuth musica a răspuns toastului cu „Jaj de hunczut a nemet“... Ori-ce om cinstit se întorce cu scârbă dela unu astfel de scandalu. În limba parlamentară nu este expresiune pentru înfierarea lui. S'a mai întâmplat apoi, că s'au adunat domni la unu loc și au adresat în limba italiană o telegramă omială regelui Italiei. (Mare sgomotu în stînga extremă. Hentaller Lajos: Ce vrei, dóră e aliatul d-vóstru!) Lucrurilor acestora trebuie să li-se facă odată sfîrșit. Din cauzele acestea adresezu următoarea interpelație către d-nii miniștri de interne și justiție:

1) Se pôte permite, ca supusul unui stat străin, să facă în patria noastră o călătorie politică, să atace în locu deschis și înaintea masselor de popor dreptul public alu statului ungaru, și prin agitațiune contra legilor fundamentale ale statului să turbure liniștea țării;

2) În urma scandalului de alaltaeri, luat'a d-lu ministru de justiție măsurile, cari sunt de lipsă pentru a pedepsi aspru pe insultatorii, cari au vătămă persóna Majestații Sale?

Ministrul Hieronymi a răspuns, că guvernul nu pôte permite, ca unu cetățen străin, să facă și Franciscu Kossuth, séu unu cetățen ungaru, să comită ceva, ce vătămă legile patriei. Dacă cineva vătămă aceste legi, atunci guvernul va păși contra lui cu asprime. Guvernul însă n'a luat măsurile deosebite contra lui Franciscu Kossuth, pentru-că elu a făcut pași pentru a fi repatriat. De altfel pôte spune, că s'au luat dispozițiuni, ca faptul să se stabilescă judecătorește.

Ministrul Szilágyi răspunde, că în privința scandalului din Dobrițină circulează mai multe versiuni; declară însă, că nu dă nici o însemnătate lucrului. A luat și elu măsurile, ca autoritățile judecătorești, mână în mână cu cele administrative, să constate starea adevărată a lucrului.

Busbach ia la cunoscință răspunsurile miniștrilor, dă însă expresia părerei, că în astfel de chipu pot veni și agenți muscălesci în țeră și a face ceea ce a făcutu Franciscu Kossuth.

Camera a luat, cu unanimitate, la cunoscință răspunsurile la interpelația lui Busbach.

Bietul Busbach a pățit'o. Guvernul, ca să nu se strice cu Kossuthiștii, a dat'o pe córdă acestora — căci altceva nu se pôte deduce din răspunsurile celor doi miniștri, cari îl absolvă pe „prințul“ Kossuth de ori-ce păcat. Cumetrii din Viena ai Maghiarilor pot să umfle din buze și să-și plece și de rëndul acesta capul înaintea celor din Peșta — ér Franciscu Kossuth pôte să-și continue ne-

turburatu agitațiunile sale contra pactului dela 67 și a constituției de ađi. Minunate vremuri!

Cehii bătrâni.

Partida Cehilor bătrâni și-a ținut adunarea în Praga la 19 Noemvre n. Președinte a fost ales vechiul luptător Dr. Rieger.

Elu deschise adunarea prin o scurtă alocuțiune, în care a vorbit despre isprăvile, ce le-au făcutu Cehii tineri în politică, de când Cehii bătrâni s'au retras de totu de pe terenul luptelor politice. Dr. Rieger adause, că Cehii tineri n'au ajuns cu politica lor la nici unu rezultat pozitiv. Elu critică apoi foarte aspru programul de luptă al Omladiniștilor. Dise, că nu pôte adera la introducerea votului universal.

Ce privesce independența Bohemiei e de părere, că așa cum dorescu și o ceru Cehii tineri, nu se va puté realiza niciodată, căci ea este o imposibilitate din cauza pozițiunei geografice a țării. De asemenea elu este împotriva alegerilor generale directe, susținendu alegerea directă numai în comune. Deputații din parlamentul centralu însă, să fiă trimiși prin dietele provinciale.

Ceea ce caracterisază mai mult luptele viitoare ale Cehilor bătrâni, este declararea lui Dr. Rieger, că *partida nu va mai ține pe viitoru la punctațiunile de împăcare din Viena, ér decât peste totu va mai puté fi vorba despre vre-o împăcare între naționalitatea cehă și cea germană, acesta va trebui să se facă pe alte baze.*

Aceste idei conducătoare le-a desvoltat Dr. Rieger pe larg în rezoluțiunea pe care însuși elu a recomandat'o spre primire adunării, care a și primit'o cu unanimitate.

Se pôte deduce déră, că pe viitoru vomu asista éraš la lupte și frământări mari între cele două partide ale Cehilor.

Mișcarea studenților în România.

La cele ce ni-s'au raportat despre serbătorirea zilei de 8 Noemvre v. din partea tinerimei universitare din Bucuresci, ni-se comunică ađi următoarea întrebare:

Rezoluția, ce a luat'o întrunirea studențescă din sala Orfeu, constă din trei puncte, și adică punctul întâiu, cunoscutu, prin care se hotăresce, ca ziua de 8 Noemvre să fiă întot-déuna serbătorită în amintirea lui Mihaiu Vitezu; în punctul alu doilea se dice:

„Studenții universitari facu unu apel călduros către cetățenii României, ca în fața situației grele, în care se află România subjugată, să ne ridicăm în această cestiune peste micile patimi de partid și cu toții într'unire sfântă să dăm totu concursul pentru a înlesni lupta celor oprimați și nedreptățiți“.

În punctu trei se provocă Liga, ca să încerce a realiza propunerea, de a se face unu meetingu cu reprezentanți din toate satele, în care să distribuiscă o broșură populară asupra cestiunei naționale.

La întrunirea studenților dela 6 Noemvre st. v. s'a alesu noulu comitetu național alu studenților, care se compune din domni: Brânzeu, Ionescu (Brăila), Cristescu, Petru Petrescu, Muștescu, Gădeiu, Angelescu, Oroveanu și C. Ionescu.

Totu în întrunirea dela 6 Noemvre studenții universitari din Bucuresci, întruniți în sala Orfeu, au adresat'o scrisore către studenții universitari români din Transilvania, Ungaria și Bucovina, în care mai întâiu le aduc vii mulțumiri pentru dragostea, ce le-au arătat răspundendu într'unu număr considerabil la Apelul, prin care i-au invitat la congresul din Constanța. Scrisorea continuă așa:

„Vă mulțumim în deosebi, pentru-că ne-ați procurat'ocași plăcută și multu dorită, de a vedé întruniți pentru prima dată reprezentanții întregii tinerimi române. Sperăm, că de acum înainte vomu conveni mai desu, cunoscându-ne și iubindu-ne

ai multă. Tera noastră, după cum înși-vă putută vedea, vă primesce cu drag și nerile și nevoile vóstre le simțese până adâncul inimei“.

După-ce mai departe studenții bucurenci regretă cele întâmplăte în séra de Septemvre, ceréndu scusele pentru acest incident neprevăduț și promițéndu, vor cere și vor urmări întréga satisfăcție, ce se póte da, ei încheiá scrisórea în felu:

„Fiți siguri, iubiti colegi și frați, că preocuparea generóasă și umanitară, pe care am pornit-o în folosul vostru și alu cauzii naționale, nu o vom lăsa să fiá înăpășată de nici o putere lumescă. Ea va veni din și în și și treptat, cu voinicia, va veți opune pentru conservarea și apărirea naționalității noastre“.

Scrisórea este subsemnată de studenții Nicolae Brâncu, președintele intruniri.

SCIRILE ȚILEI.

— 11 (23) Noemvre.

„Alianța naționalităților la universitate“. Sub titlul acesta aducă Țiarele unguresci o notiță despre o întrunire ce-a avut-o studenții români, slovaci și sârbii în 23 Noemvre n. în Budapesta. Intrunirea a avut de caracter pacific și s'a vorbit despre înfrățirea dintre naționalitățile neghiare oprimate în același chip de Maghiari. Studenții sași n'au luat parte de tot. Studenții sârbii au fost reprezentati corporativ și însuflețirea a fost la culme. Studenții intruniți au trimis câte-o telegramă întemnițatorilor din Vațu și Segheș, și d-lui Svetozar Hurbán-Vajanszky. „Nasink“, arțéndu de ură contra acestor nevinovate întruniri, Țice, că proșorii dela universitatea din Budapesta ar fi bine, decât ar da puțină atențiune asfălt de lucruri. Nu dóră pentru-ca studenții români să fiá desvęțați dela ast-fel de manifestatiuni politice, ci barem pe studenții slovaci să-i ferescă de această bolă de căoi așa cum merge tréba acum, încuind universitatea din Budapesta va denunțá centrul uneltirilor de naționalitate. Supărarea fóiei unguresci e nemotivată. Studenții noștri n'au comis nici o faptă contra legilor; ei au făcut și numai ceea ce trebuiau să facă, au dat mână contra versarului comun. Această faptă a lor merită totă lauda și totu spiginul ómenit de bun simț. În unire e puterea și în unire la isbândă.

— 0 —

Corpurile legiuitoare române se vor deslăsa la 15 Noemvre st. v. Ele vor avea de ocupare — Țice „Timpul“ — afară de îndetălm generalu alu statului, de urmărirea proiecte de legi, cari constituiesc programul majorității pentru această sesiune: Legea Țurții de conturi, legea mitorilor, legea silvică, legea electorală-comunală, legea comunală-rurală, revisuirea statului de comerci, legea statului majoru, legea învățământului secundar și superioru, legea pentru construirea de drumuri de tot din inițiativă privată și alte legi de o mică importanță. Totu în această sesiune se va vota și proiectul de lege pentru construirea gării dela Obor.

— 0 —

Țiarul „Românul“, care încetase câteva săptămâni de a apăre Țilnicu, reapăre, după cumu aflăm, pe Țiua de 23 Noemvre st. v., sub direcțiunea unui colectiv.

— 0 —

Rețea telefonică în comitatul Brașovului. Direcțiunea de poște și telegrafu a locu face cunoscutu, că la 22 Noemvre st. v. s'a deschis pentru abonenții de pe teritoriul comitatului rețea telefonică pentru primirea și expedarea telegramelor. Abonenții din orașul Brașov pot folosi rețea rețenă plătind o taxă de 12 fl. la ora. Cei ce nu sunt abonați au de-a plăti pentru o conversare de 5 minute 50 cr. Conversațiunea se va face de îndată prin telegrafu. Stațiuni telefonice centrale sunt în: Ghimbavă; Codlea (und

se póte telefona și pentru comuna Vulcanu); Helchiu (se póte telefona și pentru Satu-nou); Feldiára (pentru comunele Bodu, Apața, Rodbavă, Crisbavă și Măgherușu); Satulungă (pentru Zizină, Târlungeni, Purcăreni, Turcheșu, Bacifaléu și Cernatú); Râșnov (și pentru Cristianu); Preșmeru (pentru Hermanu și Sâmpetru). În toate comunele centrale de mai sus, primăriile au stațiuni telefonice.

— 0 —

Numiri. Candidatul de profesor pentru școlile medii, Mihailu Pérvu, e numitu diu partea ministrului ungurescu de culte învățatoru-ajutatoru la școla comercială mediă din Homona, cu salariu de cl. XI. Rigorosantul în drepturi Aurelu Popescu este numitu practicant salarisat la tabla r. din Budapesta.

— 0 —

Parastasu pentru Alexandru III în Bucuresci. Lună dim. la órele 11 în biserica Crețulescu, cu ocazia înmormântării Țarului Alexandru alu treilea, s'a oficiat unu parastasu, la care au asistat, din partea guvernului: d. Alexandru Lahovari, ministrul de esterne, d. Al. Ghica Brigadiru, secretarul generalu alu ministrului de esterne, personalul superioru alu acestui ministriu, d. generalu Vlădescu și colonelul Bereșteanu din partea M. S. Regelui, d. de Fonton, ministrul Rusiei, personalul întregu alu legațiunei ruse, ministrii plenipotențiaru ai Franciei, Germaniei, Italiei, Austro-Ungariei, Turciei, colonia rusă și unu numerosu publicu. Terminându-se parastasul, persoanele presente au adresat complimentele lor de condolență d-lui de Fonton, ministrul Rusiei.

— 0 —

O declarațiá a regelui Serbiei. „Novosti“ aduce scirea, că regele Alexandru alu Serbiei, înainte de-a pleca din Belgradu la înmormântarea Țarului, a declarat: „Trăescu în relațiá amicală cu Austro-Ungaria. Serbia însă prin limbă și religie e legată de Rusia. Până când există atotputernica Rusia și până când Țarul stă în fruntea ei, eu nu-mi temu Serbia. Nici un voiu face nimicu, ce ar atinge neplăcutu pe Rusia“.

— 0 —

Mișcare contra principelui bulgaru. Din Sofia se telegrafieză, că oficerul de rezervă Sumkov a intrat Țilele trecute într-o prăvăliá, a datu josu de pe pãrete portretul principelui Ferdinandu și l'a călcatu în picioare. Elu a fostu deținutu. Aceeași telegramă spune, că în întregă Bulgaria se observă o viuă mișcare contra principelui. Elu este vătãmatu și insultat în localuri publice și se audu expresiuni, că „va veni în curéndu Țarul rusescu și-lu va scoate din Bulgaria“ (pe principele). E semnificativu, că deși organele polițienesci au cunoscință despre toate acestea, totuși nu trag pe nimeni la răspundere. Se amintesc deja numele aceluia, care din grația Rusiei va ocupa locul principelui actualu. Elu este principele danesu Waldemar, pe care Bulgarii l'au alesu odată principe, dér n'a primitu.

— 0 —

Cununii. Anunțăm cu plăcere cununia d-lui Nae. I. Chivulescu din Brăila cu d-ra Valeria Radu Odoru din Turcheșu (Săcele). Cununia se va celebra Duminecă, în 13 (25) Noemvre, în biserica Adormirii Maicei Domnului din Turcheșu, ér felicitările se voru primi în salonul restaurantului Czell din Dêrste. — Adresăm tinerei pãrechii felicitările noastre cele mai cordiale.

— 0 —

Pentru orașeni, funcționari, etc. cari au ocupațiuni sedentare suntu prafurile Seidlitz ale lui Moll celu mai bunu remediu prin efectul lor la regularea mistuirei. O cutie 1 fl. se póte căpãta Țilnicu prin poște de către farmacistul A. Moll liferantulu curții din Viena. Tuchlauben 9. În farmaciile din provinciá se se cãrá preparatul lui Moll provăduțu cu marcă și subscriere.

— 0 —

Renumitul artistu și compozitoru Rubinstein a murit Marți lovit de apoplexiá, în etate de 64 ani. Rubinstein a născutu prima dată în publicu, când era încă de 10 ani, în Petersburg. Elu a storțu

prin prestațiunile sale pe pianu admirațiaturorú prim-ascultãtorilorú sãi. Deja în tinerețe ajungea pe Liszt în concertele de pianu. Elu are o mare și însemnată mulțime de compoziții: romãnte, sonate, simfonii și opere. Rubinstein da fórtu bucuros concertu în scopu filantropicu, mai alesu pentru sãraci. Lumea musicală a pierdut multu prin mórtea lui.

Cum s'a întâmplatú?

Despre istoricul scandalului din Dobriținu, „Budapesti Hirlap“ aduce urmãtoarele amănunte, cari merită să fiá cunoscute de marele publicu cetitoru:

„...Deputații și arangeatorii banchetului au stabilitu, să se rostescă 14 toaste: pentru patriá, pentru Franciscu Kossuth, pentru dómna Ruttkay, pentru partida independentă, pentru femei, pentru națiunea italiană etc. Nime însă n'a fostu autorizatú să toasteze și pentru Majestatea Sa. Autorizațiunea oficióasă a lui Könyves Toth Kálmán a fostu să toasteze pentru Ungaria milenară și să glorifice națiunea maghiară. Toth Kálmán a și corespusu autorizației, der publicul dela banchetu în totu decursul toastului a mncatú, făcea sgomotu cu cutitele și furculițele, chelnerii alergau în sus și în jos. De-odată Toth își sfirșescu vorbirea cu cuvintele: „Și acum strigú din adâncul inimei: trăescă celú dintâiu Maghiarú, trăescă Regele!“... După toastu, musica îndemnată de câțiva banchetiști, ce erau în apropiere, în loc de tușu a cântatú „Jaj de hunczut a nemet“. O sută până la o sută cincideci dintre óșpeți se sculară și aplaudarú sgomotosu, strigau „eljen“ și câte-va minute vociferarú, ér lãutarii cântarú „Megálj német, majd megbánod“ și „Meghalt a cselszövó“. Într'acestea Kiss Albert provocă publicul să-i asculte toastul în picioare. Fiá-care credea, că are de gândú să repareze și paralizeze efectul incidentului de mai înainte; s'a sculatú și Franciscu Kossuth. Kiss Albert, după introducere sãrbãtorescă, a toastatú pentru Franciscu Kossuth. „Eljen“ uru demonstrative se audirã. Ast-felú au decursu cele doué toaste.

„În șirulú toastelorú oficióse era unulú și pentru națiunea italiană, care a datu patriá esilatului Ludovicu Kossuth. Sub impresiunea acestui toastu, Ceiffre Nándor s'a sculatú și a propusú să se trimită regelui Italiei o telegramă de mulțamitá și omagiu, pe care a stilisat-o însuși Franciscu Kossuth și au trimis-o nóptea la 11 óre“.

„Budapesti Hirlap“ mai spune, că Franciscu Kossuth este încungiuratu de o adevãrată gardă de deputați kossuthiști, cari înainte îi stabilescu, ce să facă și cum să vorbescă.

SCIRI ULTIME.

Budapesta, 22 Noemvre. Wekerle va merge Duminecă la Viena. Duminecă va cere audiență la Majestatea Sa. Din isvoru autorizatú se anunță, că cu ocazia acésta va pune cestiunea cabinetului. Credința generală e, că crisa nu se va pute evita, decâtu printr-o remaniere a cabinetului.

Budapesta, 22 Noemvre. „Magyarország“ anunță, că în ședința din 23 l. c. a parlamentului, deputatul Nicolae Șerbanu va ataca pe guvern, pentru-că de-o parte denunță opozițiá înaintea Corónei, ér de altă parte pe naționalități le denunță înaintea dietei. La vorbirea lui Șerbanu, Țice numita fóiá, voru răspunde din mai multe părți.

Breznobánya, 22 Noemvre. Contele Albin Csáky a fostu alesu ađi deputatú alu cercului Breznobánya.

Nyiregyháza, 22 Noemvre. La banchetulú, ce s'a datu ieri aici în onórea lui Kossuth, acesta a Țisú într'unu toastu, că elú e bãnuitú, pentru-că se temú de elú, ér de ce se temú este lupta lui de-a deveni Ungaria independentă. Publiculú res-

punse toastului cu strigări de: „Trăescă regele! Trăescă Kossuth!“

Sciri telegrafice.

Berlinu, 23 Noemvre. Foile de aici se ocupa cu incidentele Kossuthiste în Ungaria și condamnãspru pe Franciscu Kossuth.

Londra, 23 Noemvre. Foile englese discută apropierea ruso-englesă, pe care nu numai că nu o punú la îndoelă, ci o consideră ca durabilă din cauza predilecțiunei manifestate de Țarul Nicolae pentru Anglia.

Literatură.

A apãrutu Nr. 32 alu revistei literare-beletristice pentru familiá „Rãndunica“, ce apare în Sibiu și alu căreia redactoru și poroprietarú e d-lu Silvestru Moldovanu. Sumarulú: Profesorul Iordache, de Marg. Moldovanu; Sonetu, de T. Bocancea; Secretarul și bucãtarulú, de Scribe și Mélesville; Amintire, de Ioanú Scurtu; O nópte de veră, de Ilie Demetrescu; În cimitirú, de Pitpãlac; Rãmurele, (Impresii de călãtorie, de Ilie din Urseni), Aforisme despre femei, I. Cãdea. Feliurite.

Schițe, de I. C. Panțu. (În plasă; În Baltă; Cale grea; La Códé; La cărciuma lui Tiriplicu.) O broșurá formatá micú de 112 pag. Se póte procura la librãria N. I. Ciurcu, Brașovú, cu 30 cr.

DIVERSE.

Curtea Țarului rusescu. Amésuratú mărimei imperiului, curtea Țarului rusescu este cea mai mare între tóte curțile europene. Personalul curții constă din 1087 de ómeni. Între aceștia 162 suntú ostași. Suita militară a Țarului este alcãtuită din urmãtorii: 13 membri ai familiei imperiale, doi prinți de Leuchtenberg, unu prințu de Oldenburg, alți 20 de prinți ai familiei imperiale, 10 conți, 8 baroni, 113 magnați distinși rusesci, 4 magnați finlandesi, 2 Poloni, 3 Caucasiani, 2 Greci și 1 Romanu. Afarã de aceștia, doi maresãli campestri, unu maresãlu de marină, 40 generali, 20 locot-coloneli, 3 căpitani de fregatá, 3 majori și alți oficeri. Pentru serviciile necesare persoanei Țarului suntú angajați 552 de funcționari mai mari și mai mici, pe cari puterniculú domnitoru îi plătesce din casseta sa privată. Țarevna țare 98 dame de onóre.

Jubileul de 300 ani alu primei harte franceze. Omenimea întotdeuna a fostu doritoare de-a cunosce suprafãța pãmântului. Homer însuși a desemnatú o hartă a pãmântului pe fundulú unui tăieru, dér cu tóte acestea hartele sãu mapele științifice de ađi nu datézã toamai de multu. Bãrbații învățați ai Franciei sãrbézã acum jubileul de abia 300 de ani, de când a eșitú la lumină prima hartă a Franciei. Mauriciu Bougnerean, unu bravu tipografu din Tour, a fostu primulú, care a nãscocitú idea de-a eda o hartă a patriei sale. Elu s'a apucatú de lucru în 1539 și abia a isprãvitú după cincó ani, adecã în 1594, când a apãrutú acea primă hartă francesă, pe care a dãruit-o regelui francesu Henricu IV. Harta acésta însă, din care numai doué esemplare au mai rãmasu, se deosibesc multu de harte de ađi. Ea nu conține numai harta Franciei, ci mulțime de alte lucrări științifice și morale. În ea se află sentințe morale despre grația dumnezeescă, versuri scrise în limba latină etc. Pe lângă tóte astea însă, edarea acestei harte este de mare însemnatate în istoria științelor franceses, și geografii de ađi, pe lângă tótã desvoltarea cea mare a tehnicei lorú, datorescú recunoscința lui Bougnerean, a căruia amintire o sãrbézã acum.

POSTA RED.

D-lul G. Cr. în Bucuresci. Trebuie să vă adresați la Țiarulú, în care ați fostu atacatú.

Proprietarú: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Gregoriu Maiorú.

Cursul la bursa din Viena.

Din 22 Novembre 1894.

Renta ungh. de aur 4%	123.05
Renta de coroane ungh. 4%	97.45
Impr. căil. fer. ungh. în aur 4 1/2%	128.—
Impr. căil. fer. ungh. în argint 4 1/2%	102.—
Oblig. căil. fer. ungh. de ost. I. emis.	125.—
Bonuri rurale ungare	97.25
Bonuri rurale croate-slavone	99.—
Imprum. ungh. ou premii	158.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	143.—
Renta de hârtie austr.	99.95
Renta de argint austr.	99.90
Renta de aur austr.	124.—
Losuri din 1860	152.30
Acții de-ale Băncii austro-ungară	1043.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	391.—

Acții de-ale Băncii ungh. de credit.	488.—
Napoleonori	9.91
Mărci imp. ger.	61.10
London (lire sterlinge)	124.75
Rente de coroane austr.	99.85

Cursul pieței Brașov.

Din 23 Novembre 1894.

Banote rom. Cump.	9.81	Vënd.	9.84
Argint român. Cump.	9.75	Vënd.	9.78
Napoleon-d'or Cump.	9.90	Vënd.	—
Galbeni Cump.	5.80	Vënd.	—
Ruble rusești Cump.	134.—	Vënd.	—
Lire turcești Cump.	11.10	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	60.70	Vënd.	—
Scris. fono. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiță este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbice la stomach și pantece, în contra cărceilor și acrolei la stomach, constipației cronice, suferinței de ficat, congestiunii de sânge, haemoroidelor și a celor mai diferite bôle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce.—Prețul unei cutiții originale sigilate în v. a.

Falsificațiile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabil numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin trasă (frotată) alină durerile de goidină și reumatism și a altor urmări de rēcă. Prețul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicylic)

La întrebunțarea dîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigură: cęstă apă de gură conservarea sănătósă și mai departe a dinților. Prețul sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciă se efectuă dîlnic prin rambursă postală.

La depozite se se cęră anumit preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Depozite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Fr. Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoșil, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger. 405—21.

Marea bancrută!

New-York și Londra n'au lăsat necruțat nici continentul european și marea fabrică de argintărie s'a vădută necesită să dăruiescă întregul ei depozit în schimbul unei rēplate mief pentru muncă.

Eu sunt impuțnic să îndeplinesc acestă mandat.

Eu dăruiesc

prin urmare ori cui, fiă bogat ori sęcac, următoarele obiecte pentru mica sumă de **fl. 6.60** și adecă:

6 cuțite fine de masă cu lamă veritabilă englesă,	1 lingură de argint pentru lapte patent american,
6 furculițe de argint patent american dintr'o bucată,	2 ciocănele de argint, pentru spart oue, patent american,
6 linguri de argint patent american,	6 cesci Victoria englesesci,
12 lingurițe de argint pentru cafea patent american,	2 candelabre de masă,
1 lingură de argint pentru supă patent american,	1 strecurătoare pentru cęiu,
	1 zaharniță,

44 bucați la un loc.

Tôte cele 44 de obiecte sus amintite au costat mai înainte fl. 40 și acum se pot cumpăra pe prețul bagatel de fl. 6.30. Argintul patent american este un metal alb, care își păstrează colorea argintului 25 de ani, despre ceea ce se garantează.

Cea mai bună dovadă, că acestă inserat nu e o șarlataniă, mē simt îndatorat în public, că ori cine, căruia nu-i convine marța îi trimit bani înapoi, nimeea însă se nu tręcă cu vederea ocaziunea acestă favorabilă de-ași procura acestă garnitură pompósă, care cu deosebire se potrivește pentru

cadouri de crăciun și anul nou, precum și dar de nuntă.

Depou numai la

A. HIRSCHBERG-S

Haupt-Agentur der vereinigte amerik.

Patent-Silber-waarenfabriken.

WIEN, II., Rembrandtstrasse 19.

Se trimite numai cu rambursă postală sęc cu trimiterea înainte a samei. Praturile de curățit aceste obiecte 10 cr. Veritabil numai cu marca.

Estrasă din scrisorile de recunoștință:

Texing, (Austria de sus), 21 Febr. 1892.

Din întēplare am vădută garnitura la Seren. Sa Contele Wurmbrand și m'am convins de frumșețe și ieftinătate.

Josef Forst, paroch.

Olmütz, 1 Mēi 1892.

Cu trimiterea sunt foarte mulțamit.

5314—7.

Căpitanu Cz.... comand. pieții.

Calendarul

revistei „LUMEA ILUSTRATĂ”

pe anul 1895

a apărut deja.

Mai mulți cetitori știu, că Calendarul nostru din anul trecut n'a putut fi espedat la adresa d-lor, deși au făcut comanda necesare, pe motivul că ediția ni-s'a epuizat, chiar după o lună dela aparițiunea, sa și acestă succes se datorește faptului, că nici un altă calendar n'a avut un număr mai mare de ilustrații; n'a fost atāt de elegant, și nici n'a avut materie mai bogată și mai variată.

Următorii domni: Petre Costea, preot, Ruda; Iosif Stănescu, Gyerő-Vásárhely; Georgiu Tulbure; Bologa-Sebeșan; Antoniu Băliban, preot Unimăt; Demetriu Moldovanu, Căcova; Alexandru Mureșianu, Lugosiu, care ne-au comandat în anul trecut calendare și n'au cerut banii înderēt sunt rugați prin acestă a ne face cunoscut, decât doresc să le trimitem în schimbul banilor trimiși calendare pe anul 1895, totodată să ne indice și adresa lor din nou.

Calendarul „LUMEA ILUSTRATĂ” pe anul 1895 e foarte multă augmentat și îmbunătățit în tôte privințele, și nu costă decât **66 cr.** (Domni, care n'au trimis bani în anul trecut nu trebuie să facă nici un adaus).

Numărul ilustrațiilor din Calendar e de 90, între care mai multe reproducții artistice după tablourile cele mai vestite.

Între altele sunt portretele d-lor Tache Ionescu, Dimitrie Sturdza, Titu Maiorescu, V. A. Urechia, președintele Ligei culturale, B. P. Hașdeu, Gr. Tocilescu, Anton Naum, Lazar Șăineanu, I. Russu Șirianu, Sadi Carnot, I. Nenișescu, Dr. Max, Casimir-Perier etc. etc.

Afară de ilustrații e o materie de cele mai variate; mai multe poezii, romane, schițe etc. semnate de penele cele mai însemnate din țēră. În special vom atrage atențiunea cetitorilor asupra novej d-lui V. A. Urechia, venerabilul profesor universitar, și asupra novej „Foc și Cenușe”, datorită d-nei Constanța Al. I. Hodoșu.

Afară de acestea mai e un număr mare de poezii ilustrate, romanele ilustrate și o parte umoristică (erăși ilustrată) din cele mai variate și hazlii.

Partea pură calendaristică, însoțită de notițe astronomice și cosmografice, nu are nevoie, credem, de nici o reclamă, atāt de bine și dezvoltat sunt lucrate.

Pentru a veni în ajutorul d-lor librari facem cunoscut, că exemplare din calendarul nostru se află depuse spre vânzare la domni: S. Beusinger, Viena; E. O. Jahn, Leipzig; August Brestinger, Stuttgart; I. Rubinstein, Budapesta; Institut Tipografic în Sibiu.

Cu stimă

IGNATZ HERZ,

București (Hotel de France).

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe un an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe un an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminică.**Pentru Austro-Ungaria:**

Pe an	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domni, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurit și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”